

Gemeente Utrechtse Heuvelrug
Mevrouw M. Kuipers
Postbus 200
3940 AE Doorn

Amsterdam, 18 november 2013
Gooijerdijk 22

Geachte mevrouw Kuipers,

Naar aanleiding van uw verzoek van 11 november jongstleden om een second opinion voor de plaatsing van een nieuw te bouwen woning op het perceel Gooijerdijk 22 bericht ik u, na bestudering van de stukken en een korte schouw van de situatie vanaf de openbare weg, het volgende.

Gelet op de bijzondere landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten van de Gooijerdijk is het beleid van clustering van bebouwing een begrijpelijk uitgangspunt. Op die manier wordt voorkomen dat de bebouwing te veel uitwaaiert, en de landschappelijke structuur en daarmee de ontginningsgeschiedenis geweld wordt aangedaan. Bij sommige agrarisch percelen langs de Gooijerdijk leidt die clustering overigens wel tot zodanig compact samenstel van gebouwen dat van een erf nauwelijks nog sprake is, laat staan van een erf dat nog een beetje kan 'ademen'.

Een rondgang langs de Gooijerdijk via Google Earth laat zien dat het perceel Gooijerdijk 22 langs die weg een bijzondere plaats inneemt. Het bestaande erf ligt, in een flauwe bocht, aan zowel de noordzijde als de zuidzijde als het ware ingeklemd tussen brede beplantingsstroken die de oorspronkelijke verkavelingsstructuur volgen. Strikt genomen is die landschappelijke echo bij veel andere agrarische percelen niet (meer) zichtbaar. Bij vele percelen ontbreekt dergelijke beplanting in het geheel, bij andere percelen wordt het erf enkel aan of de noord- dan wel de zuidzijde begrensd door beplanting.

Het verder naar achteren plaatsen van de nieuwe woning op Gooijerdijk 22 heeft ongetwijfeld tot gevolg dat de uiteindelijke bebouwing op het perceel meer uiteenvalt. Er ontstaat als het ware een

kleine cluster met de voormalige monumentale boerderij met bijbehorende bijgebouwen, en een kleine cluster rond de nieuwbouw. De beleving van de totale bebouwing vanaf de openbare weg wordt echter letterlijk en figuurlijk sterk ingekaderd door de beplantingsstroken aan de noordzijde en de zuidzijde van het perceel. Zou het perceel meer in het vrije veld zijn gelegen, dan ontstaat een beeld van een zekere uitwaaiering van gebouwen. In de context van Gooijerdijk 22 doet zich dit effect niet voor. In mijn beleving is de al enige tijd lopende discussie omtrent de afstand tussen de nieuwbouw en de voormalige boerderij, in deze specifieke situatie, dan ook betrekkelijk. Temeer daar de beoogde nieuwbouw binnen de contour van de te slopen stal blijft, lijkt me een extra verschuiving stedenbouwkundig gezien geen probleem. Ik zou dan ook, mits de beplantingsstroken gehandhaafd blijven, geen argumentatie weten aan te reiken op basis waarvan in deze specifieke situatie medewerking geweigerd zou moeten worden.

Met vriendelijke groet,

ir. Stef Veldhuizen